

**”Menuett i mai”
og 13 andre viser**

En Vidar Sandbeck-kabaret
for blandet kor
(m./u. publikum)

Arr. av
ELSE BERNTSEN AAS

NORSK MUSIKFORLAG A/S

N.M.O. 10798

Forord

Vi presenterer her en Vidar Sandbeck- kabaret, noe som skulle passe glimrende til en allsangkveld for kor og publikum.

Det er viktig å ha en spirituelt konferansier som binder det hele sammen, og sier litt om hver enkelt sang, hvor publikum skal falle inn, osv.

Riktig festlig ville det bli, dersom det til enkelte sanger utspilles et tablå etter tekstens innhold.

Samtlige sanger kan akkompagneres på piano etter kornotene, men det er også tatt med fløyte og trekkspill.

Hvert nummer kan også selvsagt brukes separat i mindre sammenheng, f.eks. når kor er på besøk i pensjonistforeninger og på aldershjem. Om det kan være til hjelp, antydes følgende forslag til allsangkveld:

- s. 4: *Menuett i mai*** Allerede fra begynnelsen ristes kor og publikum sammen i denne sangen alle kjenner.
En liten fløytesolo etter hvert vers.
- s. 6: *Under heggen*** lar vi være ren korsang.
Også her er fløyte med.
- s. 8: *Anna og Johan*** passer godt som vekselsang.
Alle på "tralla la" osv.
Trekkspill etter besifring.
- s. 10: *Blådansen*** Her faller salen inn på refrenget som er likt i hvert vers.
- s. 11: *Hanna Hakkihæl*** Allsang for kor og sal. Man kan også la salen synge et par vers alene, eller om koret synger unisont.
Trekkspill etter besifring.
- s. 12: *Ved Sunna å*** 1. vers kor, 2. vers sal, 3. vers kor, 4. vers alle.
- s. 14: *Dakota-Kalle*** Denne lystige melodien ville få et klimaks dersom publikum satte inn på de 9 siste takter. (Døm ville osv.)
Piano og trekkspill.

- s. 16: *Det våres på Lykjebakken* egner seg som ren korsang. Derfor er den variert i toneartene.
- s. 20: *Heksedansen* Her skal alle være med, men koret kan synge vers 2. og 4. unisont. Trekkspill. Dette er en av de sangene som egner seg glimrende til å illustrere med opptrinn.
- s. 22: *Snekkermester Kavlerud* Her kan det også veksles med kor og unisont annet hvert vers, eller at publikum setter inn på refrenget fra "Snekkermester –" osv.
- s. 24: *Bildilla* Allsang, eller som foregående.
- s. 27: *På folkemunne* Veksel, kor og unisont.
- s. 29: *Gull og grønne skoger* 1. og 3. vers kor og sal. 2. og 4. vers bare herrestemmer, både kor og sal. 5. vers: alle. Fløytesolo foran hvert vers.
- s. 31: *Pengegaloppen* skulle bli en festlig avslutning. Her får konferansieren vurdere, men dersom teksten illustreres ved at "gubben" sitter ved et bord og teller penger, bør publikum følge med i dette, og derfor bare synge refrenget.

Det er alltid populært med en kaffepause, og dersom det er utlodning, ville det bli et fint minne å ta med seg, om noen av noteheftene inngikk her!

Lykke til !

Else Berntsen Aas

Menuett i mai

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck

Arr.: Else Berntsen Aas

Grazioso

1. Vil du bli med i me-nu - et - ten i de gro - grøn-ne ma - i -

net - ten' når det vå - res, når det vå - res ut-med gang - sti og

vegg. Vil du le - ke og gle' deg, tar du kjæ - res - ten

med deg ut - i sko - gen når det le - ver mil-la bjør - ker og hegg.

FLØYTE

Etter 1., 3. og 5. vers

Etter 2. og 4. vers

2. Du kan høre e fløyte trille, du kan ane ho Tirilille, der ho danser, der ho danser, sine sirlige trinn over gråbleke stener, under løvrige grener. Og det kvisker og det nynner og det risler og rinn.	4. Det er morro å vara frøken, det er artig å høre gjøken når det våres, når det våres over enger og drag. Men gu' bære så ille om du itte fær stille, der du tripper over tunet når det lysner av dag.
3. Det er ongdrom og det er drømmer, det er lengsel i alle gjømmer, sjå det gjynger, sjå det gjynger i en fin menuett. Det er sammar i vente, det er lykke å hente. Det er livet som forærer deg en blomebukett.	5. Og du gjynger i menuetten i de grogrønne mainetten' – ingen spådom, ingen spådom kan formørke ditt sinn. Det er fast under sola, det er gamalt på jorda: Je vil leve, je vil finna en å kalle for min.

Under heggen

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck
Arr.: Else Berntsen Aas

Moderato

1. Det gikk seg et par i den grønn-li-ge lund, det var'n Jør-gen og

Kal. —
dat-ter hass Kal,— hass Kal. Ho had-de så inn-ma-ri mor-ro-sam
Kal. —

smal. —
munn og om mid-ja der var ho så smal, så smal.
smal. — 2. Han gikk der og drøm-te og

jord. —
tenk-te for seg: Du mi e-nes-te e-ne på jord, på jord. Han viss-te at
jin-ten'kan al-dri se' nei un-der heg-gennår'n blø-mer og gror. —

a) Forlagsrettigheter: Fremføring/lydfesting:

FOR NORGE: Split-copyright - 50% © Norsk Melodiforlag, Tynset/50% ©1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

FOR ØVRIGE NORDEN: © Norsk Melodiforlag, Tynset.

FOR ØVRIGE VERDEN: (ekskl. Norge og øvrige Norden): © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

b) Alle øvrige rettigheter, inkl. trykning og annen mangfoldiggjøring, og for ALLE LAND: Copyright © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

3. Og heg-gen sto kvit mil - la ler - ke og lønn ut-med dam-men og
4. Det an - ge tå kvit-veis, det e - me tå muld in - ni vår - nat - ta

tom. _____
sval. _____

ben - ken var tom, — var tom. Og hjer - te hass Jør - gen ba
tuss - mørk og sval, — så sval. Men det - te med heg - gen var

tom. _____
sval. _____

3.

stil - le en bønn og en fri - vil fløy bort frå e blom. _____
bæ - re no' tull for så vidt det gjaldt dat - ter hass

4.

Kal. _____

Bocca chiusa

FLØYTE

Spilles til innledning, og mellom 1. og 2. vers.
Fløyten kan spille med i v. 4, (melodien i G-dur) da oktaven over.

Anna og Johan

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck

Arr.: Elsa Berntsen Aas

Munter F

1. HO: Du Jo - han, du Jo - han, je gløm - mer it - te

deg da vi lek-te "Sis - te par ut", da vi lek-te "Sis - te par ut".

HAN: Og je lik - som snub - le så du skul-le fan-ge meg, å, det var e

lyk - ke - lig tid. HO: Ja, det var e lyk - ke - lig tid.

Tral - la la la - la, tral - la la la la - la, li - vet er

tri - ve - lig og takk ska du ha.

C7 F

a) Forlagsrettigheter: Fremføring/lydfesting:

FOR NORGE: Split-copyright - 50% © Norsk Melodiforlag, Tynset/50% ©1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

FOR ØVRIGE NORDEN: © Norsk Melodiforlag, Tynset.

FOR ØVRIGE VERDEN: (ekskl. Norge og øvrige Norden): © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

b) Alle øvrige rettigheter, inkl. trykning og annen mangfoldiggjøring, og for ALLE LAND: Copyright © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

2. Ho: Den dagen vi slutte på skula du og je
fekk je sjokolade tå deg,
je fekk sjokolade tå deg.
Han: På juletefesten du havne på mitt kne
og je ble så skamfull og lei.
Ho: For det var så uvant for deg,
Begge: Tralla la osv.
3. Ho: En kveld uti mai, det huser je så klart
at du tok og klemte meg litt,
ja, du tok og klemte meg litt.
Han: Å, hjerte mitt Anna, det tedde seg så rart
at je spurte doktor'n i Lund
om han kunne finna en grunn.
Begge: Tralla la osv.
4. Ho: Så gikk vi forlovet til poteta steg i pris
og du hadde spara no'n peng'
ja, du hadde spara no'n peng'.
Han: Og du fekk som medgift to høns og en
julegris,
Å, det var ei lykkelig tid.
Ho: Ja, det var ei lykkelig tid:
Begge: Tralla la osv.
5. Ho: Men er du så gla i meg nå at je kan tru
du vil gå i varmen for meg,
vil du gå i vamen for meg?
Han: Ja, om du var skrapa og blek så huttetu
at du lå i bomull og stas
under et forstørrelsesglas.
Begge: Tralla la lala, tralla la la lala,
livet er trivelig og takk skal du ha.

10
Blådansen

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck
Arr.: Else Berntsen Aas

Andantino

1. I det fjer-ne, som et min-ne, blå-ner nat-ta i mitt sinn. Det var
godt, du, at vi møt-tes som to lengs-ler små i vår-lig spinn. Hør, som
livs-el-va går og strøm-mer frå deg ut i rom-met. Det er blå-dan-sen vår.

2. Gi meg handa, slik du gjorde
første gongen yr og øm.
Tanka mine svermer om deg
som en synnavind omkring en drøm.
Hør, som livselva går
og strømmer frå deg ut i rommet.
Det er Blådansen vår.

3. Ta imot et flyktig hjerte
i e ærlig stemningsstund.
Du kan få det, ha det nær deg,
ha det hos deg når du fell i blund.
Hør, som livselva går
og strømmer frå deg ut i rommet.
Det er Blådansen vår.

4. Åffer luter du med nakken,
du som ennå er så ong?
Denni skjøre vemodsnatta
får vi leve blott en enda gong.
Hør, som livselva går
og strømmer frå deg ut i rommet.
Det er Blådansen vår.

4. En ska sitte att i undring,
kanskje du og kanskje je.
En ska lytte etter fottrinn
mens det suser ødt i tun og tre.
Hør, som livselva går
og strømmer frå deg ut i rommet.
Det er Blådansen vår.

Hanna Hakkihæl

Tekst: Vidar Sandbeck
Melodi: Tordenskiold-visa
Arr.: Else Berntsen Aas

Moderato

1. Om mån-dan ligg je ti - a lang og tral - ler på en

ju - le-sang. Da-gen går a - li - ke-væl, hil - sen Han - na Hakk-i - hæl.

Om tirda'n vil je ta meg fri
og klø meg litt på hofta mi.
Dagen går ålikevæl,
hilsen Hanna Hakkihæl.

Om torsda'n vil je bære le
og slå meg i det høyre kne.
Dagen går ålikevæl,
hilsen Hanna Hakkihæl.

Om lørda'n ifrå sju til fem
je danser med Metusalem.
Dagen går ålikevæl,
hilsen Hanna Hakkihæl.

Om onsdag'n sitt je tertefin
og gløtter på mitt tyllgardin.
Dagen går ålikevæl,
hilsen Hanna Hakkihæl.

Om freda'n tar je alt med ro
og legg i sammen to og to.
Dagen går ålikevæl,
hilsen Hanna Hakkihæl.

Om synda'n mårån snur je meg
og snorker som en Åsgårdsrei
Dagen går ålikevæl,
hilsen Hanna Hakkihæl.

Ved Sunna å

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck

Arr.: Else Berntsen Aas

Moderato

1. Han rus - le på sti - en en som - mer - kveld ved bred - den av Sun - na

å. I gran - li - a døs - te en dag på hell ved bred - den av Sun - na

å. En sva - len - de ti - me tok smått i senn hver stri - me av sol o - ver

nut og grend. Et fløyt nord i sko - gen som dø - de hen ved bred - den av Sun - na å.

a) Forlagsrettigheter: Fremføring/lydfesting:
 FOR NORGE: Split-copyright - 50% © Norsk Melodiforlag, Tynset/50% © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.
 FOR ØVRIGE NORDEN: © Norsk Melodiforlag, Tynset.
 FOR ØVRIGE VERDEN: (ekskl. Norge og øvrige Norden): © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

b) Alle øvrige rettigheter, inkl. trykning og annen mangfoldiggjøring, og for ALLE LAND: Copyright © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

2.

Ho nynne ei strofe om kjærlyghet
ved bredden av Sunna å.
Og livet det var som e evighet
ved bredden av Sunna å.
Det risle som sølv over sten og skar,
et strå rette rygg i et fotefår –
og over var himlén så ren og klar
ved bredden av Sunna å.

3.

Han bygde e hytte den neste vår
ved bredden av Sunna å.
Den sto nordi skogen i hundre år
ved bredden av Sunna å.
Der tentes en drøm og der slokne én
og blunde i ro under torv og sten –
mens bjørka fekk løv på sin nakne gren
ved bredden av Sunna å.

4.

Nå gror det med bregner og klungerkratt
ved bredden av Sunna å.
Og Orion speiles hver stjernenatt
ved bredden av Sunna å.
Men ennå fornemmes ved tun og le
e tone som lever i tuft og tre –
et fløyt nordi skogen, som synker ned
ved bredden av Sunna å.

Dakota - Kalle

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck

Arr.: Else Berntsen Aas

Allegretto

A D A

1. Da han Da - ko - ta - Kal - le kom hem frå A - mer' - ka i

E7 A Ciss

ru - te - te nic - kers og kuf - fert tå skinn, ja, da vart det opp -

D A E7

stan - dels' på hjør - net ved kjer - ka der al - le sku hel - se med

A D E A

pen - ne - van sin. Døm vil - le sjå på'n og ta i'n, døm vil - le klå på'n og

a) Forlagsrettigheter: Fremføring/lydfesting:

FOR NORGE: Split-copyright - 50% © Norsk Melodiforlag, Tynset/50% © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

FOR ØVRIGE NORDEN: © Norsk Melodiforlag, Tynset.

FOR ØVRIGE VERDEN: (ekskl. Norge og øvrige Norden): © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

b) Alle øvrige rettigheter, inkl. trykning og annen mangfoldiggjøring, og for ALLE LAND: Copyright © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

D E7 A

dra i'n, for han had - de gull-tann som blin - ke i vind.

2. Over alt der han gikk kom døm flygendes etter
og mange var skyldt'n i sør og i nord.
Det var tremening, firspenning, halvbror og fetter
og slike han itte var kjint med før'n før –
som ville sjå på'n osv.
– for han hadde gulltann og sylspisse skor.

3. Og han Dakota-Kalle gikk rundt som en greve
og åt kotteletter og nippe likør.
Og han sa: Verry well, og var vant til å leve
et rikere liv i Junaiten, yes sir.
Og døm fekk sjå på'n osv.
– til int'ressa slokne og alt var som før.

4. Og nå står døm å prater på hjørnet ved kjerka
og gidd itte nevne litt gull i e tann.
Så det hjelp itte stort om'n kjem fra Amer'ka
når'n itte slo rot i den høyere stand.
Døm vi'tte sjå på'n og ta i'n
døm vi'tte klå på'n og dra i'n
når'n itte er mer enn en alminnlig mann.

Det våres på Lykjebakken

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck
Arr.: Else Berntsen Aas

Moderato

G

mf

1. Det vå-res på Ly-kje-bak-ken, det gror o-ver
2. Og fjernt i den kla-re da-gen går sum-men-de

mf

D7 G D A7 D G

all for-nuft. E sva-le av lut-ter ong-
jet-fly-dur. Et tril-le-bår-hjul har kvel-

C D G C G

dom slår ri-per i blek-blå luft.
de for godt ved en grå-stens-mur. 3. Men sop-li-men

p

- a) Forlagsrettigheter: Fremføring/lydfesting:
FOR NORGE: Split-copyright - 50% © Norsk Melodiforlag, Tynset/50% © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.
FOR ØVRIGE NORDEN: © Norsk Melodiforlag, Tynset.
FOR ØVRIGE VERDEN: (ekskl. Norge og øvrige Norden): © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.
- b) Alle øvrige rettigheter, inkl. trykning og annen mangfoldiggjøring, og for ALLE LAND: Copyright © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

D G D

står på dø - ra i til - fel - le no - en kjem. I

G C D

høst ble den gam - le hen - te og kjørt tel et al - ders -

G E A

hjem. 4. Der hø - rer han horn - mu - sik - ken, gi -

E7 A E

tar og hal - le - lu - ja. Skjønt u - te ved Ly - kje -

A D E7 A C7

bak ken står heg-gen med blomst og blad. 5. Han

p

F C7 F C

lyt-ter i - blandt og ser — mot e ti - en - de cel - le - dør,

C F B C7

— mens sub-ben - de steg av tøy - ler svinn dø - en - de

F D7 G

hen — som før. 6. Så pren-tes en sis - te hil -

mf

D7 G D A7 D

sen på skim-ren - de sil - ke - band, og slik kan den

Detailed description: This system of music is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of two staves: a treble staff and a bass staff. The treble staff contains the melody with lyrics underneath. The bass staff provides a harmonic accompaniment. Above the treble staff, the chords D7, G, D, A7, and D are indicated. The melody starts with a quarter note 'sen', followed by a quarter note 'på', then a pair of eighth notes 'skim-ren - de', a quarter note 'sil', a quarter note 'ke', a quarter note 'band,' with a comma, and finally a quarter note 'og' followed by a pair of eighth notes 'slik kan den'. The bass line consists of a steady accompaniment of quarter notes.

G C D G C G

al - ler min - ste bli hed-ret som da - gens mann.

Detailed description: This system of music continues the piece in G major and 4/4 time. It also consists of two staves: treble and bass. The treble staff has the melody with lyrics. The bass staff has the accompaniment. Above the treble staff, the chords G, C, D, G, C, and G are indicated. The melody begins with a quarter note 'al', a quarter note 'ler', a pair of eighth notes 'min - ste', a quarter note 'bli', a quarter note 'hed-ret', a quarter note 'som', a quarter note 'da', a quarter note 'gens', and finally a quarter note 'mann.' with a period. The bass line continues with a steady accompaniment of quarter notes. A triplet of eighth notes is marked with a '3' over a bracket in the fifth measure of the treble staff.

Heksedansen

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck

Arr.: Else Berntsen Aas

Livlig

1. Og kjer - rin - ga hop - per i ser - ken sin og kas - ter seg rundt som en

vir - vel - vind, for nå er det lem - mer og liv om å gjø - re med

pås - ken og pin - sen og ju - la for dø - ra. Ho fær o - ver gol - vet så

fort ho vinn med pom - pen i væ - ret og kne - a inn, for

a) Forlagsrettigheter: Fremføring/lydfesting:

FOR NORGE: Split-copyright - 50% © Norsk Melodiforlag, Tynset/50% ©1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

FOR ØVRIGE NORDEN: © Norsk Melodiforlag, Tynset.

FOR ØVRIGE VERDEN: (ekskl. Norge og øvrige Norden): © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

b) Alle øvrige rettigheter, inkl. trykning og annen mangfoldiggjøring, og for ALLE LAND: Copyright © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

B C F C7 Dm Gm C

den som vil lig - ga litt fø - re sin nes - te, den kan it - te så - vå når

F

so - la rinn. Men ti' - a er så alt - for knapp, kan hen -

Dm Gm C F

de kjem ho for sent, for sent tel li - vets en - de.

2. Og kjerringa stamper i stua inn med kluter og koster og pusseskinn. For nå er det lemmer og liv om å gjøra med påsken og pinsen og jula for døra. Ho drev på i går tel hu nesten datt, men nå lyt a tørk over gølvett att for katta ho fly her med sølete labber og rakker tel huset hør enda natt.
Refr.:
Men ti'a er så altfor knapp, kan hende kjem ho for sent, for sent til livets ende.

3. Det kan itte seile sin egen sjø om ryggen blir rundt som et grislebrød. For nå er det lemmer og liv om å gjøra med påsken og pinsen og jula for døra. Og dagen den går i en heksedans med filler og såpe og møbelglans. Og når ho er ferdig da tar a det omatt og omatt og omatt for uten stans.
Men ti'a osv.

4. Og kjerringa roper åt gubben grå:
- Du får itte kom-inn med skoa på!
For nå er det lemmer og liv om å gjøra med påsken og pinsen og jula for døra. og kjerringa rydder den sene kveld det gubben og onga har rota tel med tobakk og pipe og bøker og bilder og klosser og sneller og ludospell.
Men ti'a osv.

5. Og kjerringa vasker og gnir og gnir og aldri ho tar seg en løpartur. For støtt er det lemmer og liv om å gjøra med påsken og pinsen og jula for døra. Og gølvilla går i en evig ring, nei, maken det fins itte her omkring. Så hvis at ho kjem i sin egen begravelse ville det bli tå de store ting!
Men ti'a er så altior knapp, kan hende kjem ho for sent, for sent til livets ende.

Snekkermester Kavlerud

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck

Arr.: Else Berntsen Aas

B Ess

1. Snek - ker Kav - le - rud har bå - de ham - mar og sag og

F B F7 B

trur på seg sjøl tel sin døy - an - de dag. Og er det e

Ess F

grind som ska gjø - ras i stand, da er det så en - kelt, for

B a F7

den som kan er snek - ker - mes - ter Kav - le - rud, født i nit - ten - hundr' - og - sju,

den som kan. Snek - ker Kav - le - rud, født i sju,

bess - mor hass var frå Rin - ge - bu, su - de - li - ri og rei.

bess - mor frå Rin - ge - bu, su - de - li - ri og rei.

2. Je sku bygge et hus milla smågran og tall
og tidlig i otta det knakle og small.
Og kjerringa gikk der og tralle og sang
og skrevs over bjelker og fir'kant hang
han snekkermester osv.
3. Og en dag var det ferdig og glea var stor
med pjofter åt øss og litt te åt'a mor.
Om natta da frøs det litt mjølk i et krus.
Men slik er det støtt inni nye hus,
sa snekkermester osv.
4. Men da kom det en mann frå en småbrukerbank
med hårhatt og briller og veske med hank.
Han riste på hue og slo i et bor
og sa: Je vil tala et alvorsord
med snekkermester osv.
5. Ja den gubben var streng som en yppersteprest
for tvers gjennom veggen der såg'n en hest.
Og hårhatten bles tå'n og negla vart blå.
Det er nå full bistert i by'n og nå?
sa snekkermester osv.
3. Men det fans itte nåde for lov og rett
for huset var bygd som et hagastakett.
Je har nå beregne at null komma fem
vil treverket trutne når regnværet kjem!
sa snekkermester Kavlerud,
født i nittenhund'r og sju,
bessmor hass var frå Ringebu, sudleri og rei.

Bildilla

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck
 Arr.: Else Berntsen Aas

Allegretto D G

1. Når da - gen er om - me og det ti - mes en træl å
 va - ra or'nt - lig men - nes - je med vil - je og med sjel. Da
 står det tel liv in - ni skyg - gen tå en bil der
 Jo - nas - sen tar o - ver - tid med jekk og tång og fil. Menden bes - te

a) Forlagsrettigheter: Fremføring/lydfesting:

FOR NORGE: Split-copyright - 50% © Norsk Melodiforlag, Tynset/50% ©1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

FOR ØVRIGE NORDEN: © Norsk Melodiforlag, Tynset.

FOR ØVRIGE VERDEN: (ekskl. Norge og øvrige Norden): © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

b) Alle øvrige rettigheter, inkl. trykning og annen mangfoldiggjøring, og for ALLE LAND: Copyright © 1992 Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

G D

bil'n i ver - da er den som han har nå, ja, du

A7 1.-4. D

skul - le bæ - re hø - re hvis mo - tor'n vil - le gå.

5. G D

5. putt, så den bes - te bil'n i ver - da er den som han har nå, ja, du

A7 (Kun A - Aiss - H) A7 D

poco rit.

skul - le bæ - re hø - re hvis mo - tor'n vil - le gå.

poco rit.

2. Den kroppen som solgt'n han var ærlig, det er visst –
men er det gamle plugger i'n så blir det dårlig gnist.
Men sjå for en farge, nærmest lilla - okergul,
og brems og ratt og speedometer, bært og fire hjul.
Så den beste bil'n i verda er den som han har nå,
ja, du skulle bære høre hvis motor'n ville gå.
3. Og ongskokken hopper i den flotte fine vogn:
I år ska vi på ferietur åt tanta vår i Sogn!
Men Jonassen dykker i en vrang og vrien sak
så onga kan studere høssen far døms ser ut bak.
Og den beste osv.
4. Fru Jonassen kjem ut med litt kaffe på ei fjøl
og syns at han er flink som kan reparere sjøl.
Ho vil itte krenke'n for han har så følsomt sinn
og særlig når han leter etter feil han itte finn.
Men den beste osv.
5. Og Jonassen heng over sveiva som en klegg
me' aua lyser kvite inni oljesøl og skjegg.
Og onga går og sutrer for at ferien døms er slutt,
men Jonassen han skratter for nå sa det putt-putt-putt –
så den beste bil'n i verda er den som han har nå,
ja, du skulle bære høre hvis motor'n ville gå.

På folkemunne

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck
Arr.: Else Berntsen Aas

Allegretto

1. Je kun - ne vø - ri snek - ker, je kun - ne vø - ri smed, je

kun - ne vø - ri di - rek-tør hell blik - ken-sla - ger je. Men je

sen - ga
har nå all - tid trivs så godt i sen - ga i fun -

de - ring på hen je sku' tje - ne pen - ga.

2. Je kunne vøri skredder, men la det tidlig bort
for inga mennesj' passte i de klea je fekk gjort.
Så da tenkte je det hele kunne fara
når et mennesj' itte var som ho sku vara.
3. Da slo je meg på fela i nitten tretti to
og håret baki nakken min det lot je bare gro.
Men je likte slike glass med øl og vin i –
så je vart nok ingen Bull hell Paganini.
4. Så fekk je meg en butikk, å nei, da var je gild,
men jammen brann je inne, gutt, med fire spann med sild.
Og det verste for en kjøpmann, sku je mene,
er å henge over disken sin alene.
5. Når du blir grå ved øra og ingen ting går bent,
da er det ett å gjøra og det er å bli agent.
Gjennom rike, vakre bygder kan du kjøre
og gå inn og kåmmå ut med hue føre.
6. Je kunne vøri mye, je kunne vøri alt,
men enten fekk je gnagsår hell je snuble og ble halt,
Men je har da levd og gått på folkemunne
med et avgangsvitnesbyrd på noenlunde.

Gull og grønne skoger

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck

Arr.: Else Berntsen Aas

Munter A D E7 A

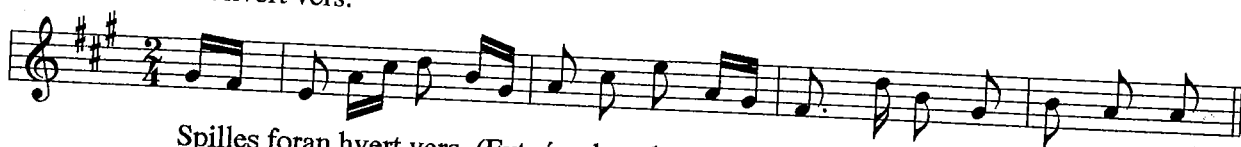
1. Je er nå så redd for kjer-rin-ga, at ho ska kom-hau alt je sa og

lov-te i mi fri-ar-tid. Å, trøs-te meg høss sku' det bli! Et

kjø-le-skap, en per-son-bil, men tel jul'-kveld'n fekk a e neg-le-fil. Tra

lal-la la, det er da bra å stel-le pent med kjer-rin-ga.

FLØYTE. Foran hvert vers.

Spilles foran hvert vers. (Evt. én oktav høyere enn notert.)

Je tegne ett hus med fire rom
for det var det ho drømte om –
og møble mang i ek og teak,
å, trøste meg som jeg tala slik.
Je har e tomt der måsan gror
for vi fekk ett rom hos a svigermor.
Tra lalla la, det er da bra
å stelle pent med kjerringa.

Je tala så pent om livets gang,
at det sku bli en julesang
og jordbærkrem med sukker på,
å, trøste meg høss sku det gå.
En ferietur tel Riviera'n –
men i fjol da ok a på Rørosban.
Tra lalla la, det er da bra
å stelle pent med kjerringa.

Je lovte visst alt som livet byr
tå sukkertøy og eventyr
og jubalong i måneskinn,
å, trøste meg for truten min!
En himmelsk drøm i nerts, jo takk –
men ho har da fått seg en poplinsfrakk.
Tra lalla la, det er da bra
å stelle pent med kjerringa.

Je vil itte skryte, langt i frå,
men je har alltid lagt an på
å vara snill den lange dag
og vise tål og hjertelag.
Nå tar je meg en liten knert –
for det er da kjerringa ærlig verdt.
Tra lalla la, det er da bra
å stelle pent med kjerringa.

